

derne på telekommunikationsområdet gennemført ovennævnte delegering af tilsynsopgaverne til Telestyrelsen.

Det er derfor Telestyrelsen, som påser, at Tele Danmark lever op til de forpligtelser, der er givet til selskabet i medfør af koncessionen, herunder det fortsatte udbud af en offentlig telefonitjeneste.

Hvad angår forskningsministerens varetagelse af statens ejerinteresser i selskabet, har Tele Danmark det fulde driftsmæssige ansvar. Dette ansvar, som påhviler selskabets ledelse, anfægtes ikke af, at formanden og næstformanden i selskabets bestyrelse i medfør af § 5 i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, har pligt til at underrette forskningsministeren om forhold, som skønnes at være af interesse for ministeren.

Informationer, som selskabet skal afgive til ministeren som led i det almindelige tilsyn, er som sådan omfattet af delegationen af kompetence til Telestyrelsen.

Endelig kan det fremhæves, at der som følge af en lovændring i marts måned 1994 er etableret et Telenævn, der nu er ankeinstans i klagesager, hvor Telestyrelsen som 1. instans har truffet afgørelse. Telenævnets kompetence til at afgøre klagesager i forhold til Tele Danmark A/S omfatter klager over koncessionshaverens regninger for ydelser på det koncessionerede område og over koncessionshaverens ydelser på det koncessionerede område leveret i henhold til gældende abonnementsvilkår.

Telenævnet er endvidere ankeinstans vedrørende Telestyrelsens afgørelse af klager over såvel Tele Danmarks som andre udbyderes overholdelse af forskrifter, der med bekendtgørelse er fastsat for det liberaliserede område.

Det følger af ovennævnte beskrivelse, at statens rolle som aktionær i Tele Danmark er nøje afgrænset fra statens rolle som lovgiver og tilsynsmyndighed på teleområdet.

Den nøje definerede afgrænsning, der er gennemført i Danmark, har formentlig også været en medvirkende årsag til den med succes gennemførte aktieemission i 1994.

Med hensyn til overvejelserne om yderligere liberalisering er mit udgangspunkt alene, at det eksisterende råderum skal udnyttes på en måde, som ud fra en samlet vurdering tjener danske interesser og danske telebrugere bedst.

Som også angivet i mit oplæg til igangværende politiske drøftelser om liberalisering er mål-

sætningen, at Danmark inden år 2000 skal realisere verdens bedste og billigste teleydelser.

Spm. nr. S 741

Til justitsministeren (26/1 95) af:

Peter Duetoft (CD):

»Er der overensstemmelse mellem Europarådets Parlamentariske Forsamlings anbefalinger 1235 (1994) om psykiatri og menneskerettigheder og dansk lovgivning, og vil ministeren i benægtende fald støtte forsamlingens anbefalinger?«

Begrundelse

Forholdene for de sindslidende har i en årrække optaget politikere i flere europæiske lande. Frygten for, at denne udsatte gruppe urimeligt mister rettigheder i forhold til andre mennesker, og frygten for, at tvangsmidler bruges til overflod, er stor.

Europarådets anbefalinger omhandler bl.a. oplysning om og brug af elektrochok. Danmark er et af de lande, hvor denne metode bruges oftest. Derfor er der grund til at overveje lovgivningsmæssige ændringer.

Retsikkerheden ved tvangsendlæggelser, bl.a. krav om, at indlæggelser skal konfirmeres af en dommer, rejses også.

Brug af tvangsmidler af teknisk karakter, isolation osv. findes også blandt de emner, der tages op.

Danmark roser sig af at være et humant samfund og et land, hvor menneskerettighederne og den rimelige behandling af mennesker sættes i højsædet. Men debatten her i landet har vist, at der kan sættes store spørgsmålstegn ved denne del af vort velfærdssamfund. Det er derfor vigtigt at vide, om regeringen i Europarådets Ministerråd kan støtte anbefalingerne, og hvorvidt dansk lov lever op til de stillede krav.

Svar (6/2 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Rekommandation nr. 1235 (1994) om psykiatri og menneskerettigheder fra Europarådets Parlamentariske Forsamling vedrører et meget vigtigt område, nemlig psykiatriske patienters menneskerettigheder.